

gribes med stjaalne Koster, kan fric sig, for det Første, naar han kan bevise, at han har torveljøbt Kosterne, og for det Andet, naar han kan paavise sin Hjemmelsmand. Det synes mig derfor, at det hverken i sig selv er urimeligt eller medfører praktiske Ulemper at skjelne paa den ansorte Maade. Det kan ofte være Tilfældet, at en Mand har Viduer paa, at han har kjøbt Kosterne paa Torvet eller af en Mand, der er gaaet omkring paa Gaden og har udbudt dem, uden at det er ham muligt at faae fat paa Personen eller at oplyse, at det er denne bestemte Person, især naar denne nægter det, hvad han naturligviis gjør i saadanne Tilfælde. Derfor mener jeg ogsaa, at Udskillelsen har sin praktiske Betydning. Jeg skal endnu i Anledning af nogle Ytringer, der ere faldne, gjøre opmærksom paa, at naar der staaer: „eller han kan paavise Sælgeren“, har jeg rigtignok ikke meent, at Meningen dermed skulde være, at han ikke blot skulde paavise Sælgeren, men ogsaa skulde fremstille ham, for at han kunde blive straffet; jeg har meent, at naar man kunde bevise, at man har kjøbt Tingene af en bestemt Person, saa kom det ikke Kjøberen ved at lede denne Person op eller fremstille ham, for at det Offentlige kunde straffe ham; det forekommer mig at ligge i Ordene. Endnu skal jeg kun bemærke, at det maaskee kunde have stillet det klarere endnu, at det er to Tilfælde, der handles om i § 5, naar der havde staaet et Comma foran „eller.“ Naar der havde staaet: „I de i § 4 omhandlede Tilfælde er dog Kjøberen ansvarsfri, naar det Kjøbte har været offentlig salbudt, eller han kan paavise Sælgeren,“ vilde man vistnok snarere have faaet Die for, at det er to forskjellige Tilfælde.

Thygeson: Den ærede Ordfører ansøgte imod mit Forslag om, at Buxken skulde være fredløs, at det dog, efter hvad der i Almindelighed var antaget, var urigtigt, at Dyrene ikke skulde fredes i Parringstiden, og den ærede Ordfører har navnlig under den foregaaende Behandling af Sagen meget stærkt fremhævet dette, idet han har sagt: „Ikke at

fredes i Parringstiden vil komme i Strid med, hvad nu mere og mere almindelig, ikke blot i Danmark, men ogsaa i andre Lande anses som en Betingelse for, at Vildtet skal kunne holde sig.“ Den ærede Ordfører er der, idetmindste hvad Raabuxken angaar, i en fuldstændig Bilsfarelse, thi i Slesvig, Holsteen og Lybskland finder Fredningen af Buxken kun Sted fra 1ste Marts til 1ste Juli, og derimod ikke i Parringstiden. Naar den ærede Ordfører endvidere ansøgte, at der dog var mere Rimelighed for at gaae ind paa den korte Fredningstid af 2 Maanedere end paa de 3 Maanedere, som det ærede fraværende kongevalgte Medlem (Carlsen) og jeg havde foreslaet ved 2den Behandling, saa troer jeg ikke, at denne Bemærkning har stor Betydning; thi i Juli og August Maanedere er det, at Kornet staaer i fuldeste Flor og er i Modning, og da gjør Buxken, som i Parringstiden er, jeg kan næsten sige, et rasede Dyr, en Molest i Kornet, som jeg har omtalt for som utaalelig, navnlig for den, som ikke selv har en Raadbrystand, men maa taale denne Ufred af Raboens Dyr. Naar vi dernæst foreslog Fredningstiden til tre Maanedere i Foraaret, saa er dette blevet begrundet af min ærede Collega derhen, at vi antog, at Buxken, naar han havde gennemgaaet Vinteren, var svag og mager og derfor burde skaanes paa den Tid; i de tre Maanedere, i hvilke han skulde skaanes, er Kornet desuden i Fremvæxt og Kløverene ligeledes, og da gjør han slet ingen Skade, medens det netop er i Juli og August Maanedere, at han gjør betydelig Skade.

Madvig: Jeg vil kun gjøre en kort Bemærkning med Hensyn til, hvad der blev ansøgt imod, hvad jeg havde sagt om Brændeviinsudskænkning. Den, der straffes for Brud paa Helligdagsforordningen, straffes ikke, saaledes som her Kjøberen, i Genhold til Sælgerens Forseelse, men for en selvstændig Forseelse. Derimod kan man være fuldstændig vidende om, at N. N. ikke har Ret til at sælge Brændevin, og desuagtet bliver man ikke straffet, naar man har kjøbt hos ham, fordi Forholdet i og for sig ikke er strafbart.